

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยสี่สิบแปด

การเปิดเผยตารางเชิงพยากรณ์: นิมิตของฮาบากุกและความฝันของมิลเลอร์

Jeff Pippenger

2024-03-20

ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นซึ่งเป็นภาพแทนโดยนิมิตแห่งแม่น้ำออนไลน์
คือสิ่งที่ในที่สุดได้ถูกเขียนลงบนแผ่นศิลาสองแผ่นของฮาบากุก.

“สอดประสานอยู่กับคำพยากรณ์ซึ่งพวกเขาได้ถือว่าเกี่ยวข้องกับเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองนั้น มีคำสั่งสอนที่ทรงปรับไว้อย่างเหมาะสมและเป็นพิเศษต่อสภาพแห่งความไม่แน่ใจและความคอยค้ำใจของพวกเขา และให้กำลังใจพวกเขาให้รอคอยด้วยความอดทนในความเชื่อว่าเป็นสิ่งซึ่งบัดนี้ยังมีมรดกต่อความเข้าใจของพวกเขา ในกาลอันควรจะได้รับการทำให้กระจ่างแจ้ง”

“ในบรรดาคำพยากรณ์เหล่านี้ มีคำพยากรณ์ในฮาบากุก 2:1-4 ดังนี้:
‘ข้าพเจ้าจะยืนอยู่บนหอคอยยามของข้าพเจ้า และตั้งตัวข้าพเจ้าไว้บนป้อม และจะคอยดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบอย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกตักเตือน แล้วพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าและตรัสว่า จงเขียนนิมิตนั้น และจารึกไว้ให้ชัดเจนบนแผ่นป้าย เพื่อผู้ที่อ่านจะได้วิ่งไปประกาศได้ เพราะนิมิตนั้นยังรอคอยเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา และจะไม่มูสา แม้มันจะเนินช้า ก็จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ดูเถิด จิตวิญญาณของผู้ที่ยังผยองนั้นไม่เที่ยงตรงในเขา แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อของตน”

“ตั้งแต่ต้นปี 1842 คำชี้แนะที่ให้ไว้ในคำพยากรณ์นี้ว่า ‘จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นป้าย เพื่อผู้ที่อ่านจะได้วิ่งไป’ ได้กระตุ้นให้ชาร์ลส์ ฟิทซ์จัดทำแผนภูมิตำพยากรณ์เพื่ออธิบายนิมิตต่าง ๆ ในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ การตีพิมพ์แผนภูมินี้ถูกถือว่าเป็นการสำเร็จตามพระบัญชาที่ได้ประทานผ่านทางฮาบากุก อย่างไรก็ตาม ในเวลานั้นยังไม่มีผู้ใดสังเกตเห็นว่า ในคำพยากรณ์เดียวกันนั้นได้กล่าวถึงความล่าช้าที่ดูประหนึ่งจะเกิดขึ้นในการสำเร็จของนิมิต—คือช่วงเวลาแห่งการรอคอย หลังจากความผิดหวังนั้น พระคัมภีร์ตอนนี้ก็ดูมีความสำคัญอย่างยิ่งว่า ‘เพราะว่านิมิตนั้นยังรออยู่ถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมาและจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็จงคอยมัน เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า.... คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อของตน’ The Great Controversy, 391, 392.”

แผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุกนั้น ในเชิงพยากรณ์คือพยานสองคน ตามพระคัมภีร์ พยานสองคนต้องถูกนำมารวมกันเพื่อสถาปนาความจริง

แต่ถ้าเขาไม่ยอมฟังท่าน จงพาคนอื่นไปกับท่านอีกหนึ่งหรือสองคน
เพื่อว่าคำทุกคำจะเป็นหลักฐานได้โดยปากพยานสองหรือสามปาก มัทธิว 8:16

เมื่อซ้อนทับตารางทั้งสองของฮาบากุก (แผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850) เข้าด้วยกัน ตารางเหล่านั้นยืนยันความจริงที่เป็น “อัญมณี” ในความฝันของมิลเลอร์ ความผิดพลาดของปี 1843 ซึ่งแสดงไว้บนตารางแรก เมื่อซ้อนทับกับตารางที่สอง ก็สถาปนา “ช่วงเวลาทีล่าช้า” แห่งนิมิตนั้น มิลเลอร์ (ยามเฝ้าที่เป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์นั้น) ได้ถามว่า เขาควรจะกล่าวสิ่งใดในระหว่างการโต้แย้งแห่งประวัติศาสตร์ของเขา

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ ณ หอคอยยามของข้าพเจ้า และจะตั้งตนอยู่บนป้อม และจะคอยดูว่า
พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบประการใดเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงตักเตือน ฮาบากุก 2:1

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้มิลเลอร์เขียนนิมิตนั้น และในความฝันของเขา
เขาได้นำหีบซึ่งบรรจุนิมิตนั้นไปวางไว้บนโต๊ะกลางห้องของเขา

และพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าและตรัสว่า “จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจารึกให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก
เพื่อผู้ที่อ่านจะได้วิ่งไป” ฮาบากุก 2:2

ดังนั้น ตารางจึงระบุช่วงเวลาแห่งการรอคอย และความผิดหวังครั้งแรก

เพราะว่านิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า
ก็จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ฮาบากุก 2:3

แล้วคนสองจำพวกซึ่งถูกสำแดงออกตามการเพิ่มพูนแห่งความรู้จึงถูกแสดงเป็นภาพแทนไว้

ดูเถิด จิตวิญญาณของเขาซึ่งพองตัวขึ้นนั้นไม่เที่ยงตรงในเขาเลย
แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อของตน ฮาบากุก 2:4

ผู้ที่ินมัสการสองจำพวกจะถูกสำแดงให้ประจักษ์โดยกระบวนการทดสอบแห่งพระธรรมดาเนียล บทที่สิบสอง

แล้วท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด
เพราะถ้อยคำนั้นถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงวาระสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
และทำให้ชาวสะอาด และถูกทดลอง; แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป:
และไม่มีผู้ใดในพวกคนอธรรมจะเข้าใจ; แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

“คนมีปัญญา” ในพระธรรมดาเนียล คือหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาในมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า

ผู้ซึ่งได้รับการขอบธรรมโดยความเชื่อ และคนอธรรมคือหญิงพรหมจารีที่โง่เขลา

ผู้ซึ่งถูกยกชูขึ้นด้วยความเยอหยิ่ง ในตอนท้ายของความฝันของมิลเลอร์

อัญมณีทั้งหลายเป็นสัญลักษณ์แทนน้ำมันในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งก็คือชาวสารนั้นเอง

“พระเจ้าทรงถูกลบหลู่พระเกียรติเมื่อเราไม่รับข่าวสารที่พระองค์ทรงส่งมายังเรา
ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงสู่จิตวิญญาณของเรา
เพื่อจะถ่ายทอดต่อไปยังบรรดาผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อเสียงร้องจะดังขึ้นว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว;
จงออกไปต้อนรับท่านเถิด’ บรรดาผู้ที่มีน้ำมันบริสุทธิ์
ผู้ที่มีได้ทะนุถนอมพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา
พวกเขาไม่ได้พร้อมที่จะไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้นำมันนั้นมา
และชีวิตของพวกเขาจะดับปาง” Review and Herald, July 20, 1897.

อัญมณีของมิลเลอร์ในวาระสุดท้ายจะสองประกายเจิดจ้ายิ่งขึ้นสิบเท่า

และทั้งจำนวนสิบก็เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ เช่นเดียวกับแสงสว่าง ในวาระสุดท้าย

ซึ่งถูกแทนไว้ด้วยตอนจบของความฝันของมิลเลอร์

แสงแห่งความจริงซึ่งถูกแสดงไว้บนตารางของฮาบากุกก่อให้เกิดข่าวสารแห่งการทดสอบ

ซึ่งในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น คือข่าวสารแห่งการทดสอบของเสียงร้องยามเที่ยงคืน กระบวนการแห่ง

การทดสอบนั้นเป็นการทำซ้ำของกระบวนการแห่งการทดสอบในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรต์

เพราะอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนถูกทำซ้ำอีกครั้งอย่างตรงตามตัวอักษรในวาระสุดท้าย

“ข้าพเจ้ามักถูกพาให้หนีไปยังอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนมีปัญญา และอีกห้าคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จอย่างตรงตามตัวอักษรทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับกาลสมัยนี้ และเช่นเดียวกับชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะยังคงเป็นสิ่งธรรมสำหรับปัจจุบันจนกว่าจะสิ้นสุดกาลเวลา” Review and Herald, August 19, 1890.

ประสบการณ์แห่งเวลาที่ล่าช้านั้นจะถูกทำซ้ำอย่างตรงตามตัวอักษรในตอนท้ายของความฝันของมิลเลอร์ และเพชรพลอยของเขาจะส่องประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าดวงอาทิตย์สิบเท่าในเวลานั้น จึงเป็นการชี้ชัดว่าเพชรพลอยนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนการทดสอบครั้งสุดท้ายในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน เลขสิบเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และเมื่อสิ้นสุดสิบวัน ดาเนียลกับสหายผู้ประเสริฐทั้งสามมีรูปร่างหน้าตาดีกว่าและสมบูรณ์กว่าอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับผู้ที่รับประทานอาหารของบาบิโลน คนเยอหียังในฮาบากุกซึ่งดำเนินชีวิตด้วยความอวดดีหาใช่ด้วยความเชื่อไม่ได้พัฒนาอุปนิสัยของบาบิโลนขึ้นมา ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ พวกเขากลายเป็นธิดาทั้งหลายของบาบิโลน และในฮาบากุก ระบบสันตะปาปาถูกใช้เพื่อระบุอุปนิสัยของพวกเขา

ดูเถิด จิตวิญญาณของเขาซึ่งผยองขึ้นนั้นไม่เที่ยงตรงในตัวเขา แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อของตน เออ เพราะเขาล่วงละเมิดด้วยเหล้าองุ่น เขาเป็นคนเยอหียัง และไม่อยู่สงบ ณ บ้าน ผู้ขยายความปรารถนาของตนให้กว้างดุจแดนผู้ตาย และเป็นดังความตาย หังไม่อาจอิมพอ แต่รวบรวมบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นไว้แก่ตน และสมุ่บรรดาชนชาติทั้งปวงไว้แก่ตน คนเหล่านี้ทั้งสิ้นจะไม่ยกคำอุปมาเยอหียังเขา และคำสาปแช่งเสียดสีต่อเขา แล้วกล่าวหรือว่า วิบัติแก่ผู้ที่เพิ่มพูนสิ่งซึ่งมิใช่ของตน! อีกนานเท่าใด? และแก่ผู้ที่บรรทุกตนเองไว้ด้วยดินเหนียวหนาที่บ! บรรดาผู้ที่จักได้เจ้า จะไม่ลุกขึ้นอย่างฉับพลันหรือ? และบรรดาผู้ที่จักรับกวนเจ้า จะไม่ตื่นขึ้นหรือ? แล้วเจ้าจะเป็นของรับแก่พวกเขา เพราะเจ้าได้ปล้นสะดมหลายประชาชาติ คนที่เหลื่ออยู่ทั้งหมดในท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะปล้นสะดมเจ้า เพราะโลหิตของมนุษย์ และเพราะความทารุณต่อแผ่นดิน ต่อเมือง และต่อบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้น ฮาบากุก 2:4-8

กระบวนการทดสอบที่เกิดขึ้นกับหญิงพรหมจารีในพระธรรมมัทธิว บทที่ยีสิบห้า ก่อให้เกิดชนชั้นหนึ่งของผู้นำมัสการ ซึ่งได้พัฒนาลักษณะอุปนิสัยของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ (สันตะปาปา) ผู้ซึ่งเป็นอำนาจเดียวกันนั้นที่ “ปล้นสะดมหลายประชาชาติ”

พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด ชนชาติหนึ่งกำลังมาจากแผ่นดินเหนือ และประชาชาติใหญ่จะถูกเร้าให้ลุกขึ้นจากสุดปลายพิภพ เขาทั้งหลายจะถือค้อนธนูและหอก เขาทั้งหลายโหดร้ายและไร้ความเมตตา เสียงของเขาทั้งหลายคำรามดุจทะเล และเขาทั้งหลายขี่ม้า จัดแถวพร้อมรบตั้งนักรบเพื่อต่อสู้เจ้า โอ ธิดาแห่งศิโยน เราได้ยินกิตติศัพท์ของเขาแล้ว มือของเราอ่อนแรง ความระทมทุกข์ได้ครอบงำเรา และความเจ็บปวดประดุจหญิงที่กำลังคลอดบุตร อโยออกไปยังทุ่งนา และอย่าเดินไปตามทาง เพราะมีดาบของศัตรูและความหวาดกลัวอยู่รอบด้าน โอ ธิดาแห่งชนชาติของเรา จงคาดเอาด้วยผ้ากระสอบ และเกลือกตัวอยู่ในซีไถ่ จงไว้ทุกข์ประหนึ่งเพื่อบุตรชายคนเดียว จงคร่ำครวญอย่างขมขื่นที่สุด เพราะผู้ทำลายจะมาถึงเราอย่างฉับพลัน เยเรมีย์ 6:22-26

คนสองจำพวกของฮาบากุกคือ ผู้ที่ได้รับการชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อ และผู้ที่กินและดื่มหลักคำสอนของบาบิโลน ผู้ที่อยู่ในยุคสุดท้ายแห่งความฝันของมิลเลอร์ซึ่งถูกพรรณนาว่าเป็นหญิงพรหมจารีนั้น

ยอมพัฒนาลักษณะอุปนิสัยของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้จึงได้รับตราประทับของพระเจ้า หรือไม่ก็พัฒนาลักษณะอุปนิสัยของสันตะปาปาและได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

“เวลาได้มาถึงแล้วที่ความสว่างแท้จริงจะส่องประกายท่ามกลางความมืดฝ่ายศีลธรรม ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ถูกประกาศออกไปสู่โลก เพื่อเตือนมนุษย์ทั้งหลายมิให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายหรือของรูปของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน การรับเครื่องหมายนี้หมายถึงการตัดสินใจเช่นเดียวกับที่สัตว์ร้ายได้กระทำ และการสนับสนุนแนวความคิดเดียวกันนั้น ซึ่งเป็นการต่อต้านพระวาระของพระเจ้าโดยตรง พระเจ้าตรัสถึงบรรดาผู้รับเครื่องหมายนี้ทุกคนว่า ‘ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งเหลวโดยไม่เจือปนในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถัน ต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก’” Review and Herald, July 13, 1897.

หญิงพรหมจารีที่ดื่มเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน ในที่สุดก็จะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ในหนังสืออิสยาห์ บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมสำแดงความมึนเมาอันมืดบอดของตนด้วยการกลับเอาสิ่งต่าง ๆ ตาลบört และการกระทำนั้นพึงถือว่าเป็นดัง “ดินเหนียวของช่างปั้นหม้อ”

การระบุว่า “การเผาบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์นั้น เป็นการพลิกความจริงเกี่ยวกับ “การเผาบูชาประจำวัน” กลับตาลบört เพราะ “การเผาบูชาประจำวัน” นั้นเป็นสัญลักษณ์ของซาตาน การที่มิลเลอร์ระบุว่า “การเผาบูชาประจำวัน” หมายถึงลัทธินอกศาสนานั้น ได้รับการแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาบนตารางของฮาบากุก การค้นพบของมิลเลอร์เกี่ยวกับข้อความในพระธรรมเยเรมีย์ 23 ซึ่งทำให้เขาเข้าใจว่า สิ่งที “ถูกเอาออกไป” นั้นคือลัทธินอกศาสนา เพื่อให้ “คนบาป” ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยออกมานั้น เป็นความจริงหลักที่ปรากฏอยู่ใน 2 เยเรมีย์ บทที่สอง

“ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และไม่อาจพบกรณีอื่นใดที่พบคำนี้ [the daily] นอกจากในพระธรรมดาเนียล แล้วข้าพเจ้า [โดยอาศัยความช่วยเหลือของหนังสือรวบรวมคำ] จึงนำถ้อยคำที่ปรากฏเชื่อมโยงกับคำนั้นขึ้นมาพิจารณา คือ ‘เอาไปเสีย;’ เขาจะเอา the daily ไปเสีย; ‘ตั้งแต่เวลาที่ the daily ถูกเอาไปเสีย’ ฯลฯ ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และคิดว่าคงจะไม่พบความกระจ่างใด ๆ ในข้อพระคัมภีร์นั้น ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึง 2 เยเรมีย์ 2:7, 8 ‘เพราะว่าธรรมล้ำลึกแห่งความชั่วช้าก็กำลังกระทำอยู่แล้ว; มีแต่ผู้ที่ขัดขวางอยู่ในเวลานี้จะยังขัดขวางต่อไป จนกว่าผู้นั้นจะถูกนำออกไปให้พ้นทาง แล้วคนนอกกฎหมายนั้นจึงจะถูกเผยออกมา’ ฯลฯ และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงข้อพระคัมภีร์นั้น โอ ความจริงนั้นช่างปรากฏอย่างแจ่มชัดและรุ่งโรจน์ยิ่งนัก! อยู่ตรงนั้นเอง! นั่นแหละคือ the daily! เอาละ บัดนี้ เปาโลหมายความว่าอย่างไรโดยคำว่า ‘ผู้ที่ขัดขวางอยู่ในเวลานี้’ หรือผู้ที่หน่วงเหนี่ยวไว้? โดย ‘มนุษย์แห่งบาป’ และ ‘คนนอกกฎหมาย’ นั้น หมายถึงลัทธิสันตะปาปา เอาละ แล้วอะไรเล่าที่ขัดขวางไม่ให้ลัทธิสันตะปาปาถูกเผยออกมา? ก็เพราะลัทธินอกศาสนานั้นเอง เอาละ ถ้าเช่นนั้น ‘the daily’ ก็ต้องหมายถึงลัทธินอกศาสนา”—วิลเลียม มิลเลอร์, Second Advent Manual, หน้า 66” Advent Review and Sabbath Herald, 6 มกราคม 1853.

ความหมายของคำว่า “the daily” ในพระธรรมเยเรมีย์ 23 ซึ่งมิลเลอร์ได้ค้นพบนั้น เป็นความจริงหลักของตอนพระคัมภีร์นั้น เมื่อเปาโลระบุถึงบรรดาผู้ที่ไม่รักความจริง และด้วยเหตุนี้จึงได้รับความล่มหลอนอย่างแรงกล้า ท่านกำลังระบุถึงความเกลียดชังต่อความจริงในความหมายทั่วไปอย่างแน่นอน แต่ความจริงที่มีการอ้างถึงโดยตรงในตอนพระคัมภีร์นั้น คือความจริงที่ว่า “the daily”

เป็นตัวแทนของโรมนอกศาสนา

ประทีปของร่างกายคือตา เหตุฉะนั้นถ้าตาของท่านเป็นตาเดียว ร่างกายทั้งส้นของท่านก็จะสว่างไสวทั้งหมด แต่ถ้าตาของท่านชั่ว ร่างกายทั้งส้นของท่านก็จะมืดไปทั้งหมด เหตุฉะนั้นถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในตัวท่านกลายเป็นความมืด ความมืดนั้นจะใหญ่หลวงสักเพียงไร! ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้ เพราะเขาจะชังนายคนหนึ่งและรักนายอีกคนหนึ่ง หรือมิฉะนั้นเขาจะยึดถือนายคนหนึ่งและดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านจะปรนนิบัติพระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้ มัทธิว 6:22-24

มีเพียงความรักต่อความจริง หรือความเกลียดชังต่อความจริงเท่านั้น ไม่มีจุดกึ่งกลางเลย ความลวงอันแรงกล้าที่มาถึงหญิงพรหมจารีเหล่านี้ทั้งหลายในมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า ตั้งอยู่บนการที่พวกเขาปฏิเสธแสงสว่างแห่งอัญมณีของมิลเลอร์ซึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบครั้งสุดท้าย การทดสอบครั้งสุดท้ายของอิสราเอลโบราณคือการทดสอบครั้งที่สิบของพวกเขา และอัญมณีของมิลเลอร์ก็สองประกายเจิดจ้ายิ่งขึ้นสิบเท่าในวาระสุดท้าย สัญลักษณ์ของการปฏิเสธอัญมณีของมิลเลอร์คือ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ซึ่งพวกคนเฒ่าของเอฟราอิมได้กลับความหมายให้ตาลปัตรไปในยุคที่สามของแอ็ดเวนติสม์ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์แบบชาตानของศาสนานอกคริสต พวกคนเฒ่าได้นำอัญมณีปลอมเข้ามา ซึ่งพวกเขานำมาจากโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ โดยระบุว่า “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์

ความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับอัญมณีของเขาถูกจำกัดโดยประวัติศาสตร์ซึ่งเขาถูกยกขึ้นมาในท่ามกลางนั้น ด้วยความเชื่อมั่นว่าการเสด็จมาครั้งที่สองเป็นเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ลำดับถัดไป बादแผลร้ายแรงของสันตะปาปาในปี 1798 จึงอาจเป็นไปได้เพียงตัวแทนของอาณาจักรฝ่ายโลกที่สี่และสุดท้ายแห่งดาเนียลบทที่สองเท่านั้น มิลเลอร์ยังถูกจำกัดในความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” ด้วย เพราะคำพยานของเขาคือ โดยการทรงสำแดง เขาได้รับการทรงนำไปสู่วิธีการศึกษาที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งเขาได้กล่าวว่าเขาใช้พระคัมภีร์ของตน Cruden's Concordance และอ่านหนังสือพิมพ์บางฉบับ การตัดสินใจของเขาที่จะศึกษาในลักษณะนั้นเพียงแต่เกิดขึ้นในความคิดของเขาเท่านั้น

“ตลอดระยะเวลาสิบสองปีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้นับถือเทวนิยม ข้าพเจ้าอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ทุกเล่มที่หาได้; แต่บัดนี้ข้าพเจ้ารักพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์สอนเรื่องพระเยซู! กระนั้นก็ยังมิมีพระคัมภีร์อยู่ไม่น้อยที่ยังมีดมนสำหรับข้าพเจ้า ในปี ค.ศ. 1818 หรือ 1819 ขณะสนทนากับมิตรสหายผู้หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไปเยี่ยม และผู้ซึ่งเคยรู้จักและ [ได้ยิน] ข้าพเจ้าพูดเมื่อครั้งยังเป็นผู้นับถือเทวนิยม เขาได้ถามขึ้นด้วยท่าทีที่มีนัยสำคัญไม่น้อยว่า ‘ท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับข้อความนี้ และข้อนั้น?’ โดยอ้างถึงพระคัมภีร์ข้อเดิม ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยคัดค้านเมื่อครั้งเป็นผู้นับถือเทวนิยม ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขาหมายถึงอะไร และจึงตอบว่า—หากท่านให้เวลาแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าข้อความเหล่านั้นหมายความว่าอย่างไร ‘ท่านต้องการเวลานานเท่าใด?’ ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่าน ข้าพเจ้าตอบ เพราะข้าพเจ้าไม่อาจเชื่อได้ว่าพระเจ้าได้ประทานการสำแดงซึ่งไม่อาจเข้าใจได้จากนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะศึกษาพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า โดยเชื่อว่าข้าพเจ้าสามารถค้นพบได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงหมายถึงอะไร แต่ทันทีที่ข้าพเจ้าตกลงใจเช่นนี้ ความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมาในใจ—‘สมมุติว่าท่านพบข้อความตอนหนึ่งที่ท่านไม่อาจเข้าใจได้ ท่านจะทำอย่างไร?’ แล้ววิธีศึกษาพระคัมภีร์เช่นนี้ก็เกิดขึ้นในความคิดของข้าพเจ้า:—ข้าพเจ้าจะนำถ้อยคำ

าของข้อความเหล่านั้นมา และติดตามถ้อยคำนั้นไปตลอดทั่วทั้งพระคัมภีร์ และค้นหาความหมายของมันด้วยวิธีนี้ ข้าพเจ้ามีหนังสือชื่อพระคัมภีร์ของ Cruden ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเล่มที่ดีที่สุดในโลก; ดังนั้นข้าพเจ้าจึงหยิบหนังสือนั้นกับพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า แล้วนั่งลงที่โต๊ะทำงาน และไม่อ่านสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่หนังสือพิมพ์บ้างเล็กน้อย เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ที่จะรู้ว่าพระคัมภีร์ของข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างไร Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.”

อัญมณีของมิลเลอร์มิได้เป็นที่รับรู้เพียงโดยวิธีการศึกษาของเขาเท่านั้น แต่ยังโดยการสำแดงโดยตรงจากพระเจ้าด้วย

“พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ دلใจชวานาคคนหนึ่งซึ่งมิได้เชื่อพระคัมภีร์ เพื่อนำเขาให้ค้นคว้าคำพยากรณ์ บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาเยี่ยมผู้ที่ทรงเลือกผู้นั้นครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อชี้แจงความคิดของเขาและเปิดคำพยากรณ์ซึ่งเคยมีดมนต่อความเข้าใจของประชากรของพระเจ้าให้เขาเข้าใจ จุดเริ่มต้นแห่งสายโซ่ของความจริงได้ถูกประทานแก่เขา และเขาถูกนำไปให้สืบค้นหาข้อต่อแล้วข้อต่อเล่า จนกระทั่งเขาได้มองพระวามะของพระเจ้าด้วยความพิศวงและความชื่นชมยินดี เขาเห็นในนั้นสายโซ่แห่งความจริงอันสมบูรณ์ พระวามะนั้นซึ่งเขาเคยถือว่าไม่ได้รับการดลใจ บัดนี้ได้คล้องต่อสายตาของเขาด้วยความงามและสง่าราศี เขาเห็นว่าพระคัมภีร์ตอนหนึ่งอธิบายอีกตอนหนึ่ง และเมื่อข้อความตอนหนึ่งปิดอยู่ต่อความเข้าใจของเขา เขาก็พบในอีกส่วนหนึ่งของพระวามะสิ่งที่อธิบายข้อความนั้น เขาก็พระวามะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความชื่นบาน และด้วยความเคารพยำเกรงและครื้นครุ่มอย่างลึกซึ้ง” Early Writings, 230.

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์” ไปยังมิลเลอร์ คำกล่าวนั้นกำลังระบุว่ากาเบรียลคือทูตสวรรค์ที่ถูกส่งไปยังมิลเลอร์ เพราะคำว่า “ทูตสวรรค์ของพระองค์” เป็นคำที่ใช้เรียกกาเบรียล”

“ถ้อยคำของทูตสวรรค์ที่ว่า ‘ข้าคือกาเบรียล ผู้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า’ แสดงให้เห็นว่าเขาดำรงตำแหน่งอันทรงเกียรติยิ่งในราชสำนักแห่งสวรรค์ เมื่อเขามาพร้อมข่าวสารถึงดาเนียล เขากล่าวว่า ‘ไม่มีผู้ใดยืนหยัดเคียงข้างข้าในเรื่องเหล่านี้ เว้นแต่มีคาเอล [พระคริสต์] เจ้านายของท่าน’ ดาเนียล 10:21 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงกาเบรียลในพระธรรมวิวรณ์ โดยกล่าวว่า ‘พระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์’ วิวรณ์ 1:1” The Desire of Ages, 99.

กาเบรียลและทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ ได้ทรงนำ “จิตใจของ” มิลเลอร์ และ “เปิดเผยแก่ความเข้าใจของเขาซึ่งคำพยากรณ์ที่เคยมีดมนต่อประชากรของพระเจ้า” ข่าวสารของเขามีได้พัฒนาขึ้นเพียงผ่านวิธีการศึกษาของเขาเท่านั้น แต่ยังโดยการสำแดงจากพระเจ้าด้วยวิธีการอย่างยิ่งที่เขาใช้ศึกษาพระคัมภีร์นั้นก็ผุดขึ้นมาในความคิดของเขาเอง เมื่อพระเจ้าทรงนำความจริงมาสู่ความคิดของเรา นั้นย่อมเป็นการสำแดงจากพระเจ้า ตรงกันข้ามกับการเข้าถึงความจริงผ่านกระบวนการแบ่งพระวามะอย่างถูกต้อง มิลเลอร์กระทำทั้งสองประการ แต่การสำแดงจากพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของหนทางที่มิลเลอร์มาถึงความเข้าใจในเรื่อง “เครื่องเผาบูชาประจำวัน”

มิลเลอร์คงจะไม่ตระหนักถึงการสลับเพศไวยากรณ์ในดาเนียลบทที่แปด ข้อเก้าถึงสิบสอง เพราะสิ่งที่เขาทำก็มีเพียงพระคัมภีร์และหนังสือรวมคำสำคัญที่ปราศจากข้อมูลใด ๆ

เกี่ยวกับภาษาต้นฉบับของพระคัมภีร์ เขาจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง 'sur' กับ 'rum' ซึ่งทั้งสองคำถูกแปลว่า "นำออกไป" เขาจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง 'miqdash' กับ 'qodesh' ซึ่งทั้งสองคำถูกแปลว่า "สถานนมัสการ"

เขาจะไม่เห็นความจริงของคำว่า 'tamid' ซึ่งปรากฏอยู่หนึ่งร้อยสี่ครั้งในพระคัมภีร์ ความจริงที่เขาไม่อาจเห็นได้ (ซึ่งก็เป็นความจริงเดียวกันกับที่เขาได้เห็นด้วย) คือว่า จากทั้งหมดหนึ่งร้อยสี่ครั้งที่คำภาษาฮีบรู 'tamid' ถูกใช้ในพระคัมภีร์ มีเพียงในพระธรรมดาเนียลเท่านั้นที่คำภาษาฮีบรู 'tamid' ถูกใช้ในฐานะคำนาม 'Tamid' เป็นคำภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า "ต่อเนื่อง" และในพระธรรมดาเนียลได้แปลไว้ว่า "กิจประจำวัน"

คำนี้ถูกใช้เป็นคำนามก็เฉพาะในพระธรรมดาเนียลเท่านั้น ส่วนอีกเก้าสิบเก้าครั้งที่เหลือถูกใช้เป็นตัววิเศษณ์ ด้วยเหตุนี้ เมื่อผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์เผชิญกับการที่ดาเนียลใช้คำนี้ห้าครั้ง ในฐานะคำนาม ขณะที่ผู้เขียนพระคัมภีร์คนอื่นทั้งหมดใช้คำนี้เก้าสิบเก้าครั้งในฐานะคำวิเศษณ์ พวกเขาจึงถูกบังคับโดยน้ำหนักแห่งหลักฐานให้ "แก้ไข" การใช้คำนี้ของดาเนียล ในฐานะคำนาม เพื่อที่จะ "แก้ไข" ดาเนียล พวกเขาได้เติมคำว่า "เครื่องบูชา" เข้าไปในคำนั้น และด้วยเหตุนี้จึงเปลี่ยนคำนามให้กลายเป็นคำวิเศษณ์ แล้วต่อมา เพื่อแก้ไขผู้แปลเหล่านั้น เอลเลน ไวท์ได้รับการตลใจให้บันทึกว่า นาง "ได้เห็นเกี่ยวกับเรื่อง 'Daily' ว่า คำว่า 'sacrifice' นั้นเป็นสิ่งที่มีมนุษย์เพิ่มเข้ามาด้วยปัญญาของมนุษย์ และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของข้อความ; และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่ผู้ที่ประกาศข่าวเรื่องโมยามแห่งการพิพากษา"

ตามคำพยานของมิลเลอร์เอง เขากำลังแสวงหาความเข้าใจเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ซึ่งในที่สุดเขาก็เข้าใจได้ใน 2 เอสะโลนิกา แต่ตามคำพยานของเขาเองเช่นกัน

เมื่อแสวงหาความเข้าใจคำหนึ่ง เขาจะพิจารณาทุกแห่งที่คำนั้นถูกใช้ และคำนั้นยังถูกใช้อีกเก้าสิบเก้าครั้งในพระคัมภีร์ กระนั้น คำพยานของเขาเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ก็คือว่า เขาไม่พบคำนั้นที่ใดเลยนอกจากในพระธรรมดาเนียล เมื่อเขากล่าวว่า "ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และไม่อาจพบกรณีอื่นใดที่คำนี้ [เครื่องบูชาประจำวัน] ปรากฏอยู่ นอกจากในดาเนียล" มิลเลอร์ถูกนำไปสู่เพชรพลอยเหล่านั้น มิใช่โดยวิธีศึกษาของเขาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่โดยการสำแดงจากพระเจ้าซึ่งประทานแก่เขาผ่านทางการปฏิบัติหน้าที่ของบุตรสวรรค์ด้วย

นี่คือเหตุผลที่ความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" นั้นถูกต้อง แต่ยังคงจำกัด เขาไม่สามารถตระหนักได้ว่า ในบรรดาห้าครั้งที่มีการกล่าวถึง "เครื่องบูชาประจำวัน" ในพระธรรมดาเนียลนั้น หนึ่งในสามครั้งที่ "เครื่องบูชาประจำวัน" ถูก "นำออกไป" มีความหมายต่างจากอีกสองครั้ง ครึ่งหนึ่ง "เครื่องบูชาประจำวัน" ใช้ร่วมกับคำภาษาฮีบรูว่า 'rum' และอีกสองครั้งใช้ร่วมกับคำภาษาฮีบรูว่า 'sur' ทั้งสองคำได้รับการแปลว่า take away แต่คำว่า 'rum' ในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบเอ็ด หมายถึงการยกขึ้นและเซ็ดชู และในบทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบเอ็ด และบทที่สิบสอง ข้อสิบเอ็ด คำว่า 'sur' หมายถึงการเอาออกไป

บรรดานักเทววิทยาที่กินและดื่มอาหารแห่งบาบิโลน โต้แย้งว่า ไม่ว่าท่านจะเอาสิ่งหนึ่งออกไป หรือเมื่อใดก็ตามที่ท่านยกสิ่งหนึ่งขึ้น ทั้งสองอย่างล้วนหมายถึงการเอาออกไปในลักษณะหนึ่ง ดังนั้น ทั้งสองคำจึงต้องเข้าใจว่ามีความหมายเดียวกัน พวกเขาโต้แย้งว่า คำว่า "เครื่องบูชาประจำวัน" ทั้งสามครั้งที่กล่าวว่า "ถูกเอาไป" นั้น ย่อมหมายถึงการเอาออกเสมอ และเมื่อทำเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าดาเนียลประมาทเลินเล่อในการเลือกใช้ถ้อยคำของตน พวกเขาไม่ได้กล่าวเช่นนั้นอย่างเปิดเผย แต่โดยนัยแล้วพวกเขาสั่งสอนว่าดาเนียลควรใช้คำว่า 'sur' ในทั้งสามครั้ง เพราะตามทัศนคติของนักเทววิทยา เขาน่าจะมีความหมายอย่างเดียวกันทุกครั้งที่ "เครื่องบูชาประจำวัน" "ถูกเอาไป"

พวกเขากระทำเช่นเดียวกันกับคำว่า 'miqdash' และ 'qodesh' ซึ่งทั้งสองคำถูกแปลว่า "สถานนมัสการ" ในข้อสืบเอ็ดถึงข้อสืบสี่ของบทที่แปด ในทุกแห่งที่คำว่า "สถานนมัสการ" ปรากฏในสืบข้อนั้น พวกเขาเขียนกรานว่าทั้งหมดล้วนหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้า โดยอนุมานอีกครั้งหนึ่ง ดาเนียลก็ควรจะใช้เพียงคำว่า 'qodesh' ในการอ้างถึงทั้งสามแห่ง และไม่ควรถูกใช้คำว่า 'miqdash' ในข้อสืบเอ็ด มิลเลอร์คงจะไม่สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคำเหล่านั้น แต่บรรดานักเทววิทยาสมัยใหม่สังเกตเห็น และเมื่อพวกเขาสังเกตเห็นแล้ว พวกเขากลับเขียนกรานว่าไม่ควรยอมรับว่ามีความแตกต่างใด ๆ กระนั้นก็ตาม มิลเลอร์ ผู้ซึ่งไม่ได้สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคำเหล่านั้น กลับได้ข้อเข้าใจที่ตรงกันข้ามกับบรรดานักเทววิทยาสมัยใหม่

ความจริงก็คือ ดาเนียลเป็นผู้เขียนที่รอบคอบ ผู้รู้ภาษาฮีบรู และได้รับการตัดสินว่าฉลาดกว่าบรรดานักปราชญ์อื่นทั้งหมดแห่งบาบิโลนถึงสิบเท่า หากผู้ใดรู้จักการใช้ภาษาฮีบรูอย่างถูกต้อง และรู้ว่าควรถ่ายทอดอย่างถูกต้องในประวัติศาสตร์ตอนนั้นอย่างไร ผู้นั้นก็คือดาเนียล หากดาเนียลใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกัน ก็เพราะถ้อยคำนั้นมีเจตนาให้สื่อความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งเขาตั้งใจจะถ่ายทอดโดยเฉพาะ เมื่อยอมรับการใช้ถ้อยคำที่จำแนกแตกต่างกันของดาเนียลในคำที่แปลว่า "สถานนมัสการ" หรือว่า "นำไปเสีย" แล้ว ถ้อยคำเหล่านั้นก็ย่อมสนับสนุนความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับ "สิ่งประจำวัน" ซึ่งมิลเลอร์ได้ตระหนักในข้อพระคัมภีร์เดียวกันนั่นเอง ที่ซึ่งเปาโลระบุว่าบรรดาผู้ที่เกลียดชังความจริงถูกกำหนดไว้ให้ได้รับความลุ่มหลงอย่างแรงกล้า.

บรรดาผู้ที่เกลียดชังความจริงและเชื่อคำมั่วสออันก่อให้เกิดความหลงผิดอย่างรุนแรงนั้น ยังถูกพรรณนาไว้ว่าเป็นคนซีมาแห่งเอฟราอิม ซึ่งถูกจำแนกออกเป็นสองพวก พวกหนึ่งคือผู้นำที่มีความรู้ และอีกพวกหนึ่งคือผู้ไร้การศึกษา ซึ่งจะฟังแต่สิ่งที่ชนชั้นผู้มีความรู้สอนแก่ตนเท่านั้น เขาเหล่านั้นคือผู้ที่ซ่อนตัวอยู่ใต้ความเท็จ และผู้ที่ทำพันธสัญญากับความตาย เขาเหล่านั้นคือหญิงพรหมจารีโง่เขลาในมัทธิวบทที่สิบห้า และคือผู้ที่จิตใจของตนหยิ่งผยองขึ้นในอาบาทุกบทที่สอง พวกเขาคือผู้ที่ปฏิเสธความจริงพื้นฐานแห่งความฝันของมิลเลอร์ ซึ่งสองสว่างยิ่งขึ้นสิบเท่าในวาระสุดท้าย (เป็นสัญลักษณ์ถึงการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลยุคใหม่) ดังที่ถูกต้องให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณ.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสว่า "ชนชาตินี้จะยั่วยุเรานานเท่าใด? และจะอีกนานเท่าใดกว่าที่เขาจะเชื่อเรา ทั้ง ๆ ที่มีหมายสำคัญทั้งสิ้นซึ่งเราได้สำแดงท่ามกลางพวกเขา? เราจะลงโทษเขาด้วยโรคระบาด และตัดเขาออกจากมรดก และเราจะกระทำให้เจ้ากลายเป็นประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังกว่าพวกเขา" โมเสสจึงทูลพระเยโฮวาห์ว่า "แล้วชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ได้ทรงนำชนชาตินี้ขึ้นมาจากท่ามกลางพวกเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์) และพวกเขาจะบอกแก่ชาวแผ่นดินนี้ เพราะพวกเขาได้ยินแล้วว่า พระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาตินี้ ว่าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ทรงปรากฏเห็นกันซึ่ง ๆ หน้า และเมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือพวกเขา และพระองค์เสด็จนำหน้าพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในเวลากลางคืนด้วยเสาเพลิง บัดนี้ ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ทั้งหมดประหนึ่งคน ๆ เดียว บรรดาประชาชาติทั้งหลายซึ่งได้ยินกิตติศัพท์ของพระองค์ก็จะกล่าวว่า 'เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถนำชนชาตินี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณแก่พวกเขา พระองค์จึงได้ทรงสังหารพวกเขาเสียในถิ่นทุรกันดาร'"

บัดนี้ ข้าพระองค์วิงวอนพระองค์ ขอให้ฤทธานุภาพแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “พระยาห์เวห์ทรงกริ้วข้า และทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา ยิ่ง ทรงอภัยความชั่วช้าและการละเมิด แต่จะมีทรงถือว่าผู้มีความผิดเป็นผู้ไม่มีผิดเลย ทรงลงโทษความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตรจนถึงชั่วที่สามและชั่วที่สี่”

ขอพระองค์ทรงโปรดอภัยความชั่วช้าของชนชาตินี้ ตามความยิ่งใหญ่แห่งพระกรุณาของพระองค์ และตั้งที่พระองค์ได้ทรงอภัยชนชาตินี้มาตั้งแต่อียิปต์จนถึงบัดนี้” และพระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราได้อภัยตามถ้อยคำของเจ้าแล้ว แต่เรามีชีวิตอยู่จริงฉันใด แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะต้องเต็มไปด้วยพระสิริของพระยาห์เวห์ฉันนั้น เพราะคนทั้งปวงเหล่านั้นได้เห็นพระสิริของเรา และการอัศจรรย์ของเราซึ่งเราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ได้ทดลองเราครบสิบครั้งแล้ว และมีได้เชื่อฟังเสียงของเรา แน่ทีเดียว

เขาทั้งหลายจะไม่ได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขา และไม่มีผู้ใดในบรรดาคนที่ช่วยเราเหล่านั้นจะได้เห็นแผ่นดินนั้น แต่คาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะเขามีจิตใจอีกอย่างหนึ่ง และได้ติดตามเราอย่างสุดใจ เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินที่เขาได้เข้าไปนั้น และเชื้อสายของเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินนั้น”

กัณฑ์ดารวิถึ 14:11-24